

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., v právní věci navrhovatelů: **a) A. F., b) E. F.**, bytem zastoupených JUDr. Luďkem Lisse, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 5, Borovanského 2220/11, proti odpůrci: **obec Měšice**, se sídlem Měšice, Hlavní 55, zastoupenému JUDr. Táňou Diršmidovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Malá Štěpánská 9, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 01/2008 obce Měšice – změny č. 1 Územního plánu obce Měšice, schváleného usnesením č. 02/2008 Zastupitelstva obce Měšice dne 23. 1. 2008,

t a k t o :

- I.** Návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 01/2008 obce Měšice – změny č. 1 Územního plánu obce Měšice, schváleného usnesením č. 02/2008 Zastupitelstva obce Měšice dne 23. 1. 2008, **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé podali dne 7. 4. 2008 u Nejvyššího správního soudu návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 01/2008 obce Měšice, o jehož vydání se dozvěděli podle návrhu dne 7. 2. 2008. Navrhovatelé tvrdí, že opatřením obecné povahy jsou výrazně dotčena jejich práva přestože v průběhu projednávání uplatnili řádně své námítky. Navrhovatelé vlastní ve společném jmění manželů jednu ideální polovinu pozemkové parcely č. 233/2 v katastrálním území Měšice u Prahy, zapsané na listu vlastnictví č. 191, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha – Východ. Druh pozemku je zastavěná plocha a nádvoří

se způsobem využití společný dvůr. Navrhovatelé jsou mj. vlastníky přiléhající pozemkové parcely č. 105/78, orná půda v zemědělském půdním fondu, která se nachází rovněž v k. ú. Měšice u Prahy na LV č. 365. Pozemek je využíván k zemědělské činnosti navrhovatelů. Pozemek č. 233/2 tvoří podlouhlá obdélníková část na jejíž východní straně byl sloučením připojen dvůr sloužící pro vjíždění zemědělskou technikou na ornou půdu navrhovatelů. Podlouhlá obdélníková část umožňuje přístup k dalším dvěma nemovitostem. Spoluvlastníky pozemkové parcely č. 233/2 jsou M. H. a K. H., každý v rozsahu jedné ideální čtvrtiny. V obci Měšice probíhala v letech 2006 a 2007 pasportizace veřejných komunikací. Pozemková parcela č. 233/2 byla zařazena v pasportu komunikací jako komunikace 3 tř. s nezpevněným povrchem. Proti tomu se spoluvlastníci této parcely dne 19. 2. 2007 odvolali k obecnímu úřadu Měšice. Obec Měšice přípisem ze dne 8. 3. 2007 sdělila, že odvolání nelze vyhovět. Nedostatečně je odůvodněno, že důvodem je zamezení přístupu vlastníkově p. S. na jeho pozemek, a to bez uvedení na který konkrétní pozemek. Vzhledem k negativnímu vyjádření obce Měšice podali spoluvlastníci pozemkové parcely č. 233/2 odvolání proti rozhodnutí OÚ Měšice o zařazení pozemku do pasportu komunikací jako veřejně přístupného. O tomto jejich odvolání nebylo dosud rozhodnuto.

Dne 24. 10. 2007 bylo zveřejněno veřejnou vyhláškou obce Měšice oznámení o veřejném projednání návrhu změn č. 1 Územního plánu obce Měšice, a to na den 19. 12. 2007 na 10 hodin. Navrhovatelé spolu s dalšími spoluvlastníky pozemku č. 233/2 v k. ú. Měšice, vznesli námitku v souladu s § 52 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, při veřejném projednávání návrhu změn č. 1 Územního plánu obce Měšice. V návrhu územního plánu č. 1 byla v grafické části vyznačena východní část plochy pozemkové parcely č. 233/2 tvořící zastavěnou plochu a nádvoří – společný dvůr ve světle zelené barvě s informací, která má představovat dle legendy zřejmě plochy zahrad a sadů v zastavěné části území, a to přestože se jedná o zpevněnou plochu – část dvora. Navrhovatelé na tuto skutečnost upozorňovali v připomínce k návrhu územního plánu ze dne 19. 12. 2007, kterou adresovali současně obci Měšice i Středočeskému kraji.

Veřejnou vyhláškou – oznámením o vydání opatření obecné povahy č. 01/2008 obce Měšice ze dne 23. 1. 2008 byla vydána změna č. 1 územního plánu obce Měšice. V odůvodnění v bodu č. 12. 2. se obec dostatečně nevypořádala s námitkou navrhovatelů, neodůvodnila řádně rozhodnutí a tak došlo k porušení jejich práv.

Důsledkem je faktický stav, kdy na pozemku č. 233/2 parkují vozidla třetí osoby, která znemožňují příjezd navrhovatelů a obhospodařování jejich pozemků zemědělskou technikou. Zároveň hrozí vznik škody způsobený znehodnocením pozemkové parcely způsobem využití v grafické části územního plánu, ačkoliv je faktické využití odlišné. Zejména je naprosto zcestné začlenění části zastavěného dvora do veřejného prostranství v grafické části územního plánu. Lze tedy důvodně pochybovat, že rozhodnutí obecné povahy č. 1/2008 obce Měšice bylo přijato v souladu s právními předpisy. Navrhovatelé shledali, že jsou naplněny důvody pro zahájení přezkumného řízení podle § 94 správního řádu, z procesní opatrnosti však podali i tento návrh. Fakticky ani část pozemku č. 233/2 nemůže sloužit jako místní komunikace III. třídy, to je jako veřejná cesta nebo prostranství, neboť plní funkci pouze přístupu k vymezenému počtu vlastníků nemovitostí, kteří jsou zároveň spoluvlastníky uvedeného pozemku nebo jim nyní bylo vytyčeno věcné břemeno chůze a jízdy. Nanejvýše tedy naplňuje § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Neexistuje veřejný zájem, který by odůvodňoval vymezení k účelu veřejně přístupného prostranství. Opatřením obecné povahy byli navrhovatelé, přes svoje námitky, zkráceni na svém vlastnickém právu. V grafické části územního plánu byl vyznačen pozemek parcela č. 233/2 jako veřejně přístupné využití území, přestože se jedná o zastavěnou plochu a nádvoří – společný dvůr.

Návrhem se navrhovatelé domáhali zrušení opatření obecné povahy č. 01/2008 obce Měšice.

Odpůrce se k návrhu písemně vyjádřil a navrhl jeho zamítnutí. Dne 11. 11. 2005 odpůrce veřejnou vyhláškou oznámil vystavení a projednání návrhu zadání změn č. 1 územního plánu obce Měšice. Návrh změn byl vystaven k veřejnému nahlédnutí na obecním úřadu v Měšicích od 21. 11. 2005 do 22. 12. 2005. Podle poučení v této vyhlášce v souladu s § 20 odst. 2 tehdy platného zákona č. 50/1976 Sb., mohl každý ve lhůtě 15 dnů od posledního dne vystavení návrhu zadání uplatnit své podněty u pořizovatele změn. Po uplynutí této lhůty se k dalším podnětům nepřihlíží. Navrhovatel podal dne 16. 1. 2006 pouze žádost o změnu v územním plánu obce Měšice z důvodu změny kultury z R (role) na T (trvale travní porost – pastvina), na základě ohlášení změny do evidence půdy; ohledně jeho pozemků č. 105/2 a č. 105/99. Tato změna byla na základě doporučení pořizovatele zařazena do změn č. 1 územního plánu obce Měšice. Jiný podnět ze strany navrhovatele k návrhu zadání ve výše uvedené lhůtě uplatněn nebyl.

Skutečnosti uváděné v bodě II. návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 01/2008 naprosto nesouvisí s vydaným OOP č. 01/2008, „Změna č. 1 územního plánu obce Měšice“ neměnila zbarvení pozemku č. 233/2 původního Územního plánu obce Měšice. Pasport komunikací obce Měšice nebyl součástí „Změny č. 1 územního plánu obce Měšice“. Navíc dne 15. 11. 2006 byla na zasedání zastupitelstva obce Měšice usnesením č. 18/2006 schválena písemná námitka vlastníků pozemků manželů H. a pana F. proti zahrnutí chodníku pro pěší do návrhu pasportizace komunikací obce Měšice, tedy navrhovateli bylo v této věci vyhověno.

Na veřejném projednání návrhu „Změny č. 1 územního plánu obce Měšice“ dne 19. 12. 2007 nemohl navrhovatel vznášet námitku v souladu s § 52 zákona č. 183/2006 Sb., neboť nebyl osobou oprávněnou k podání námitek. Námitky proti návrhu územního plánu mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti. Žádným takovým subjektem navrhovatel není. Navrhovatel mohl v souladu s § 52 odst. 3 pouze uplatnit své připomínky. Navrhovatel uplatnil připomínku ohledně zrušení veřejné přístupnosti pozemku č. 233/2, včetně zbarvení v územním plánu. S touto připomínkou se obec vypořádala v odůvodnění veřejné vyhlášky – oznámení o vydání OOP č. 01/2008, v bodě 12. 2. Připomínky týkající se „Změny č. 1 územního plánu obce Měšice“, které navrhovatel neuplatnil formou podnětu již ve lhůtě 15 dnů od posledního dne vystavení návrhu zadání u pořizovatele změn, nemohou být zařazeny do této „Změny č. 1 územního plánu obce Měšice“, protože by to bylo v rozporu se zákonem. Odůvodnění obsažené v bodě 12. 2. OOP č. 01/2008 je podle odpůrce zcela přesné a dostačující. Tvrzení navrhovatelů v návrhu, že na pozemku č. 233/2 parkují cizí vozidla atd. nesouvisí s vydaným OOP ani se změnou ÚP. Jedná se o občanskoprávní vztahy mezi vlastníky pozemku a třetími osobami.

Protože navrhovatel nevyužil zákonné možnosti zasáhnout v době zákonem stanovené a zákonným způsobem do územního řízení, nebyl vydaným opatřením obecné povahy nijak zkrácen ve svých právech a odpůrce navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrh v celém rozsahu zamítl.

Na vyjádření odpůrce reagovali navrhovatelé písemností ze dne 5. 5. 2008 v níž uvedli, že dne 9. 2. 2007 bylo učiněno podání odvolání proti zařazení pozemku č. 233/2 do kategorie veřejně přístupných. Na věci nic nemění, že v tomto podání nebylo výslovně uvedeno, že se jedná o odvolání do zamýšlené změny územního plánu, ale pouze „do zahrnutí do pasportu“, čímž však evidentně nebyl myšlen pasport komunikací, ale územní plán, neboť byl

zdůrazněn rozpor grafické a textové části územního plánu. Obdobné podání bylo učiněno 13. 3. 2007 na Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy.

Odpůrce nesprávně uvádí, že navrhovatel nemohl vznášet námitky vzhledem k § 52 zákona č. 183/2006 Sb. Navrhovatel je spoluvlastníkem dotčeného pozemku č. 233/2, který byl dotčen návrhem přinejmenším jako zastavitelná plocha. Nejednalo se tedy o připomínky, ale o námitky, a s těmi se odpůrce dostatečně nevypořádal.

Odpůrce sice správně uvádí, že územní plán neřeší veřejné zpřístupnění a že územní plán navrhuje pouze možnosti veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, jejich vymezení v zadání a poté jej v návrhu schválí zastupitelstvo obce, ale opomíjí podstatnou skutečnost. Odpůrce jako pořizovatel totiž již v roce 2002 učinil územním plánem veřejné zpřístupnění na pozemku navrhovatele a ten při první změně tuto skutečnost napadl.

Je zřejmé, že změna „zbarvení“ na pozemku č. 233/2 nebyla „Změnou č. 1 územního plánu obce Měšice“ řešena, neboť nebyla vůle odpůrce změnu zapracovat a napravit vadný stav, přestože došlo k upozornění Ing. arch. P., architektem provádějícím jak pořízení územního plánu, tak změnu územního plánu, že zahrnuje zastavěnou plochu do využití veřejně přístupného.

Protože 19. 12. 2007 byl fakticky poslední den, kdy se mohla veřejnost vyjádřit k návrhu změny územního plánu, je zřejmé, že případné připomínky a námitky již nešlo dostatečně zapracovat a promítnout do návrhu, a tím byl popřen smysl institutu vyjádření dotčených osob a veřejnosti k návrhu opatření obecné povahy.

Odpůrce (zřejmě míněno navrhovatel) se odvolává, aby byla odstraněna chyba v platném Územním plánu obce Měšice z roku 2002, a to v rámci procesu změny č. 1, nikoli aby došlo k poškození účastníků, jichž se změna územního plánu č. 1 týká.

Teprve po podání správní žaloby se obec vyjádřila negativně k zařazení pozemku č. 233/2 do paspartu komunikací obce, přestože již v minulosti o to byla několikrát žádána.

Navrhovatelé setrvali na svém návrhu.

Nejvyšší správní soud z obsahu správního spisu i z obsahu soudního spisu zjistil tyto skutečnosti:

Usnesením zastupitelstva obce Měšice ze dne 30. 10. 2002 byl schválen Územní plán obce Měšice. Na základě tohoto usnesení vydalo obecní zastupitelstvo obecně závaznou vyhlášku obce Měšice č. 8/2002, která vymezila závazné části územního plánu. V návrhu funkčního využití území (výkresu číslo 3 vypracovaného autorizovaným architektem Ing. arch. D. P. v říjnu 2001) je pozemek p. č. 233/2 vyznačen světle béžovou barvou s drobnými tmavými tečkami a v legendě zastavitelného území označen jako „místní obslužné komunikace“.

Veřejnou vyhláškou Obecního úřadu Měšice, jako orgánu územního plánování obce Měšice a pořizovatele územně plánovací dokumentace, ze dne 11. 11. 2005, zn. 0000963/05, bylo oznámeno vystavení a projednání návrhu zadání změn č. 1 Územního plánu obce Měšice, s uvedením doby vystavení k veřejnému nahlédnutí na Obecním úřadě v Měšicích od 21. 11. 2005 do 22. 12. 2005, s uvedením dat veřejného projednání, a s poučením, že ve lhůtě do 15 dnů od posledního dne vystavení návrhu zadání může každý uplatnit své podněty u pořizovatele těchto změn.

Řešení „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ se podle textové i výkresové části netýkalo p. č. 233/2. Tato parcela je v hlavním výkresu č. 2 vypracovaném autorizovaným architektem Ing. arch. D. P. v 12/2006 pro „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ vyznačena stejnou barvou, to je světle béžovou se stejnou legendou, že se jedná o „místní obslužné komunikace“.

Navrhovatelé A. a E. F. podali dne 16. 1. 2006 u Obecního úřadu Měšice žádost o změnu územního plánu obce Měšice a to u pozemků 105/2 a 105/99 u nichž žádali změnu kultury z R (role) na T (trvale travní porost – pastvina).

Dne 19. 12. 2007 podal navrhovatel A. F. (a snad K. H.) u Obecního úřadu Měšice připomínku k územnímu plánu v níž uvedl, že trvá na zrušení veřejné přístupnosti včetně zbarvení v územním plánu, jelikož se jedná o soukromý pozemek. Pozemek byl již vyňat z pasportizace komunikací dne 16. 11. 2006 na základě rozhodnutí 0001051/06. Proti původnímu územnímu plánu došlo ke změně tvaru pozemku 233/2 a tento zasahuje do jiného pozemku.

Zastupitelstvo obce Měšice oznámilo veřejnou vyhláškou vydání Změny č. 1 Územního plánu Měšice schválené usnesením č. 02/2008 zastupitelstva obce Měšice dne 23. 1. 2008 účinné od 7. 2. 2008 formou opatření obecné povahy. V odůvodnění pod bodem 12. 2. je uvedeno rozhodnutí o připomínce navrhovatele A. F. ke změně na jeho pozemku p. č. 233/2: 1- územní plán neřeší veřejné zpřístupnění, územní plán navrhuje pouze možnosti veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, jejichž vymezení v zadání a poté v návrhu schválí zastupitelstvo obce. 2- změna „zbarvení“ na pozemku p. č. 233/2 nebyla změnami č. 1 ÚPO Měšice řešena, funkční využití zůstává shodné jako v platném územním plánu. 3- pasportizace komunikací nebyla podkladem ke změně územního plánu, nebyla obsahem zadání schváleným OZ, zohlednění pasportizace komunikací se může zahrnout do následných změn územního plánu obce.

Návrh zadání „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ učinil pořizovatel za účinnosti zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, podle jehož § 20 odst. 2 návrh zadání územně plánovací dokumentace musel být vystaven u pořizovatele, popřípadě na dalších ve vyhláске uvedených místech po dobu 30 dnů k veřejnému nahlédnutí, přičemž do 15 dnů od posledního dne vystavení mohl každý uplatnit své podněty. V uvedené lhůtě navrhovatelé (nebo některý z nich) nepodali podnět, aby do zadání „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ byla zařazena, tedy aby jejím předmětem byla i změna funkčního využití parcely č. 233/2 a jejího „zbarvení“. Navrhovatelé ani netvrdí, že by v uvedené lhůtě takový podnět podali. Sami v písemnosti ze dne 5. 5. 2008 uvedli, že dne 9. 2. 2007 (tedy po uplynutí uvedené lhůty – poznámka NSS) podali odvolání proti zařazení pozemku č. 233/2 do kategorie veřejně přístupných, přičemž se podle nich jednalo o odvolání do zamýšlené změny územního plánu, nikoliv pouze „do zahrnutí do pasportu“, neboť byl zdůrazněn rozpor grafické a textové části územního plánu. V době podání této písemnosti však navrhovatelé již nemohli činit podněty na „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“, neboť předmět změn byl již vymezen. Návrh zadání schvaloval ten orgán, který byl v následné době ze zákona oprávněn schvalovat územně plánovací dokumentaci. Na základě schváleného zadání došlo ke zpracování konceptu a při jeho projednávání podle § 21 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb. mohli vlastníci pozemků a staveb, jejichž práva byla dotčena konceptem řešení regulačního plánu, územního plánu obce a veřejně prospěšnými stavbami, které byly vymezeny v konceptu řešení územního plánu velkého územního celku, podat své námitky do 30 dnů od veřejného jednání. K námitkám podaným po uvedených lhůtách se nepřihlíželo. Nejvyšší správní soud tedy vychází ze závěru, že navrhovatelé mohli uplatnit podnět, aby do zadání „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ byla zařazena i změna funkčního využití parcely č. 233/2 a jejího „zbarvení“ jen ve lhůtě

stanovené v § 20 odst. 2 tehdy účinného zákona č. 50/1976 Sb. Ve stanovené lhůtě ještě mohli ovlivnit rozsah navrhované změny územního plánu, i když by záleželo na tom, zda by jejich podnět učinil příslušný orgán součástí navrhované změny. V každém případě by se však musel ke včas podanému podnětu vyjádřit. Pokud však příslušný orgán neučinil změnu funkčního využití pozemku p. č. 233/2 součástí návrhu změn územního plánu obce Měšice a tedy návrhu zadání, návrh zadání řádně oznámil a poskytl správná poučení, přičemž ohledně pozemku p. č. 233/2 nebyl učiněn žádný podnět, takže došlo i ke schválení návrhu zadání příslušným orgánem, pak nelze odpůrci vytýkat, že v následné době zpracování konceptu řešení atd. již vycházel ze schváleného zadání, tedy změnou funkčního využití pozemku p. č. 233/2 se v této „Změně č. 1 Územního plánu obce Měšice“ vůbec nezabýval.

V souladu s ustanovením § 188 odst. 3, 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) účinného, mimo výjimky uvedené v § 198, od 1. 1. 2007, pokračoval odpůrce v projednávání „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ i za účinnosti zákona č. 183/2006 Sb. Tento zákon obsahuje obdobná ustanovení jako předchozí zákona č. 50/1976 Sb. v § 20 odst. 2 výše citovaném. V § 47 odst. 2 totiž zákon č. 183/2006 Sb. uvádí, že pořizovatel zašle návrh zadání územního plánu dotčeným orgánům, sousedním obcím a krajskému úřadu, zajistí zveřejnění návrhu zadání územního plánu a jeho vystavení k veřejnému nahlédnutí po dobu 30 dnů ode dne vyvěšení oznámení o projednávání zadání na úřední desce, přičemž v uvedené lhůtě může každý uplatnit své připomínky, a dále, že k připomínkám uplatněným po uvedených lhůtách se nepřihlíží.

Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem (§ 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen s. ř. s.).

Při rozhodování soud posuzuje soulad opatření obecné povahy se zákonem, a to, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Přitom není vázán právními důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.).

Dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne. Soud o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí rozhodne do třiceti dnů poté, kdy návrh došel soudu (§ 101d odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud vychází ze závěru, že navrhovatelé mohli uplatnit podnět, aby do zadání „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ byla zařazena i změna funkčního využití parcely č. 233/2 a jejího „zbarvení“ jen ve lhůtě stanovené v § 20 odst. 2 tehdy účinného zákona č. 50/1976 Sb., což neučinili. Změna funkčního využití p. č. 233/2 nebyla předmětem „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ a navrhovatelé nebyli na svých právech tímto opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkráceni z důvodu, který uplatnili v návrhu. Zkrácení svých práv z jiných důvodů, než že v územním plánu obce Měšice schváleném usnesením zastupitelstva obce Měšice ze dne 30. 10. 2002 bylo nesprávně vyznačeno funkční využití jejich pozemku p. č. 233/2 a že tato nesprávnost nebyla odstraněna ani „Změnou č. 1 Územního plánu obce Měšice“, navrhovatelé ani netvrdili. V písemnosti ze dne 5. 5. 2008,

kteřou reagovali na vyjádření odpůrce, že navrhovatelé nemohli dne 19. 12. 2007 vznášet námítky, neboť pro ně nebyli osobami oprávněnými ve smyslu § 52 zákona č. 183/2006 Sb., navrhovatelé uvedli že k podání námítek byli oprávněni, protože jsou spoluvlastníky pozemku p. č. 233/2, který byl dotčen návrhem „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ přinejmenším jako zastavitelná plocha. Tento svůj závěr nijak neodůvodnili uvedením konkrétních skutečností a tvrzení, že „Změnou č. 1 Územního plánu obce Měšice“ dojde ke změně respektive ke horšení, tedy k nějakému zásahu do jejich právní sféry jako spoluvlastníků uvedeného pozemku. V tomto směru navrhovatelé nesplnili svou povinnost tvrdit zkrácení na svých právech (§ 101a odst. 1 s. ř. s.) a soud není oprávněn porušení jejich práv za ně dovozovat. Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 30. 11. 2006, sp. zn. 2 Ao 2/2006 uvedl: „V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy tak je navrhovatel postižen břemenem tvrzení zasažení na svých právech výsledným správním aktem, přičemž teprve pokud je tato aktivní legitimace - a samozřejmě i další procesní podmínky – dána, je povinností soudu v rámci tohoto řízení přezkoumat jeho soulad se zákonem, tzn. konkrétně, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, přičemž není vázán právními důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.).“ Z § 101a odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že zákonná úprava je založena na podmínce tvrzení porušení práv navrhovatele, na tvrzení existence zásahu do právní sféry.

Navrhovatelé v daném případě odpůrci vlastně vytýkají, že neučinil předmětem „Změny č. 1 Územního plánu obce Měšice“ i změnu funkčního využití p. č. 233/2. V tomto případě tedy nedošlo k žádné změně, pokud se týká tohoto pozemku, oproti schválenému Územnímu plánu obce Měšice usnesením zastupitelstva obce Měšice dne 30. 10. 2002 a tedy k zásahu v tomto rozsahu do jejich právní sféry.

Pokud navrhovatelé tvrdili, že dne 19. 12. 2007 uplatnili námítku (prostřednictvím navrhovatele A. F.), neboť trvali na zrušení veřejné přístupnosti p. č. 233/2 včetně jejího zbarvení v územním plánu, protože se jedná o soukromý pozemek a o této jejich námítce nebylo zákonem stanoveným způsobem rozhodnuto, pak Nejvyšší správní soud uvádí, že podle § 52 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. námítky proti návrhu územního plánu mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti. Podle odst. 3 téhož ustanovení nejpozději při veřejném projednání může každý uplatnit své připomínky a dotčené osoby podle odstavce 2 námítky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezit území dotčené námitkou. Dotčené orgány uplatní na závěr veřejného projednání své stanovisko k připomínkám a námitkám. K později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží. Dotčené osoby oprávněné k podání námítek musí být na tuto skutečnost upozorněny. Zákonná úprava tak rozlišuje dva různé prostředky, kterými lze proti návrhu územního plánu brojit: námítky a připomínky. Zatímco námítky může vznést pouze taxativně vymezený subjekt, který v zásadě musí být tímto návrhem dotčen, uplatnit připomínky může každý. Různé intenzitě zájmu na podání těchto dvou prostředků pak odpovídá následný rozdílný způsob vypořádání se s nimi: zatímco v případě připomínek postačuje vyhodnocení, u námítek zákon předpokládá vydání samostatného rozhodnutí o nich (§ 53 odst. 1).

V daném případě navrhovatelé podle odpůrce uplatnili připomínku, ke které se vyjádřil v napadeném opatření obecné povahy. Vzhledem k závěrům, které již výše učinil, Nejvyšší správní soud s tímto postupem odpůrce souhlasí.

Z důvodů v tomto rozsudku uvedených Nejvyšší správní soud zamítl návrh navrhovatelů jako nedůvodný.

Ve věci rozhodl Nejvyšší správní soud o věci samé bez jednání, protože účastníci řízení s tím souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení vychází z § 101d odst. 5 s. ř. s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu